

Albayrak

beleid te verruimen. Het gaat om meer dan 500 mensen per jaar. Gaat u daar iets aan doen?

De **voorzitter**: Mevrouw Azough, dit debat moet wel een VAO-karakter houden en u moet geen feitelijke vragen stellen die u ook in het AO had kunnen stellen.

Het woord is aan de staatssecretaris.

Staatssecretaris **Albayrak**: Voorzitter. Als wij met meerdere Europese landen een gezamenlijke hervestiging van de meest kwetsbare mensen die nu in de regio zitten voor elkaar zouden krijgen, zal het ongetwijfeld om duizenden mensen gaan. Dat is mijn antwoord op de laatste vraag.

De constatering van mevrouw Azough dat ik iets doe wat onzorgvuldig en onverantwoord is, deel ik uitdrukkelijk niet. Ik werp het verre van mij. Ik zou dat besluit niet zo genomen hebben als ik op basis van de voor mij beschikbare gegevens niet had kunnen overstappen van groepsgewijs op individueel beschermen. Wij moeten wel zorgvuldig zijn: de bescherming van Irakezen en de kans op bescherming gaat nog steeds door, na een individuele beoordeling van elke aanvraag van elke individuele asielzoeker. De kans op bescherming blijft. Het is niet zo dat elke Irakese asielzoeker nu de deur gewezen wordt. Ik kan dat ook niet. Groepsgewijs mensen beschermen om het enkele feit dat zij uit Irak afkomstig zijn, terwijl landen om ons heen gedwongen uitzetten naar Irak, terwijl de UNHCR vrijwillige terugkeer naar Irak ondersteunt, dat zou haaks staan op een ontwikkeling die ik graag zie. Dat is namelijk via een coherent plan ervoor zorgen dat wij zorgvuldig werken aan een stabiel Irak. Daarvan is het recht op terugkeer voor ontheemde mensen een essentieel onderdeel.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik dank de staatssecretaris voor haar antwoorden. De stemmingen over de moties volgen aan het eind van deze dag. Laat ik maar geen tijdsindicatie meer geven!

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 9 oktober 2008 over **de NMa besluiten thuiszorg**.

Mevrouw **Leijten** (SP): De miljoenenboetes van de Nederlandse Mededingingsautoriteit hebben tot een spagaat geleid voor thuiszorgorganisaties. Hun situatie en hun opdracht zijn nu zeer onhelder. De Nederlandse Zorgautoriteit benadert de thuiszorg vanuit een economisch oogpunt en een concurrentieoogpunt. De wil van de Kamer is dat er samengewerkt wordt en dat er een maatschappelijke taak wordt uitgevoerd. De thuiszorgorganisaties vragen zich nu af: wie is onze meester, wat moet leidend zijn? Is dat daadwerkelijke samenwerking of is dat oneerlijke concurrentie? Wat geldt er in de zorg: het resultaat of de wijze waarop?

Inmiddels worden de besluiten van de Nederlandse Mededingingsautoriteit getoetst bij de bestuursrechter. Het CDA sprak in een spoed-AO over mogelijke aanpassingen naar aanleiding van het beroep. De PvdA maakte zich ook grote zorgen. Voor de SP-fractie is het

nu vooral van belang dat de NMa de onderzoeken die zij heeft aangekondigd, staakt totdat duidelijk is wat de uitspraak is. Daarom dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de NMa onderzoek doet naar vermeende concurrentie in de thuiszorg;

constaterende dat niet duidelijk is of het hier gaat om samenwerking of concurrentie;

constaterende dat momenteel vijf thuiszorgorganisaties die beboet zijn door de NMa, hun zaak door de rechter laten toetsen;

van mening dat verder onderzoek in de thuiszorg naar vermeende concurrentie in de thuiszorg door de NMa ontijdig is;

verzoekt de regering, de NMa dringend te verzoeken haar onderzoek in de thuiszorg op te schorten totdat de uitspraak van de rechter bekend is,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Leijten en Agema. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 83 (23235).

Mevrouw **Leijten** (SP): Voorzitter. Laat helder zijn dat wij het proefproces willen afwachten voordat verdere stappen worden gezet.

Staatssecretaris **Bussemaker**: Voorzitter. Wij hebben vanmiddag een debat gevoerd over de onderzoeken van de NMa en de boetes die de NMa aan de thuiszorgsector heeft opgelegd. Ik heb aangegeven, wat ik ook al in mijn brief had gedaan, dat ik graag kijk of het werk en de opdrachten van de toezichthouders die wij hebben, de NMa, de NZa en de inspectie, goed op elkaar aansluiten. Ik heb benadrukt, wat ik ook al in brieven heb aangegeven, dat kwaliteit altijd voorop staat. Dat geldt voor zowel de minister als voor mij. Ik heb ook aangegeven dat ik niet doof ben voor de uitlatingen die thuiszorgorganisaties hebben gedaan. Daarnaast heb ik echter aangegeven dat een en ander nu bij de rechter ligt en ik over die individuele gevallen geen uitspraak kan doen. Ik kan wel met de sector, zowel met ActiZ als met cliëntenorganisaties, praten over de toekomst van de thuiszorg, mede naar aanleiding van de commotie waartoe deze uitspraken hebben geleid.

Bij motie wordt mij gevraagd om een stap verder te zetten en dat is echt een aantal stappen te ver. Mij wordt verzocht om de NMa te verzoeken de onderzoeken in de thuiszorg op te schorten totdat de uitspraak van de rechter bekend is. Dat is niet alleen onwenselijk, omdat ik niet over individuele gevallen ga, maar ook onmogelijk.

De NMa is onafhankelijk, een zbo, en behandelt dus zelf welke zaken zij al dan niet behandelt. Ik kan de NMa dus simpelweg niet opleggen bepaalde besluiten niet te nemen of bepaalde onderzoeken stil te leggen. Ik kan dat de NMa ook niet verzoeken want dat zou in strijd zijn met de onafhankelijkheid. Wij hebben vanmiddag een goed debat gevoerd waarin de contouren van het toezicht duidelijk voor het voetlicht zijn gebracht. Verder is het een kwestie van afwachten wat de rechter zegt over de uitspraken die de NMa ten aanzien van specifieke thuiszorgorganisaties heeft gedaan.

Mocht het nog niet duidelijk zijn: ik ontraad het aannemen van deze motie.

De beraadslaging wordt gesloten.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 7 oktober 2008 over **inburgeringscursussen**.

De heer **Dijsselbloem** (PvdA): Voorzitter. Ik wil graag vanuit het algemeen overleg twee zaken naar de plenaire zaal tillen. Het eerste punt betreft de discussie of wij in de Wet inburgering moeten vasthouden aan de eigen bijdrage. Wij hebben geweldige problemen met de inburgering, met klaslokalen die leegstaan. De minister doet alles, overigens samen met de wethouders, om de machinerie weer op gang te krijgen, om mensen weer in de klassen te krijgen. Wat de Kamer niet moet doen, is op dit moment een nieuw bureaucratisch spaak in het wiel steken door te zeggen dat de eigen bijdrage altijd per se moet worden geïnd et cetera. De wethouders, of zij nu van de PvdA of van het CDA zijn, zijn daarmee absoluut niet geholpen en zijn er ook zeer tegen. Laten wij er pragmatisch mee omgaan, zo zeg ik tegen de collega's van het CDA en ook tegen die van de VVD, want ik begrijp dat zij hierover een motie indienen.

Op het tweede punt, de financiële gevolgen van de leegstand van de klaslokalen, wil ik zelf een motie indienen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat als gevolg van grote aanloopproblemen met de nieuwe Wet inburgering veel klaslokalen van cursusaanbieders leeg hebben gestaan;

overwegende dat de minister voor WWI een- en andermaal heeft uitgesproken dat de gemeenten, de taalaanbieders en zijzelf ieder een derde deel van de schade voor hun rekening moeten nemen;

van oordeel dat naast de Wet inburgering en de snelle wijze van invoering ook de wijze van uitvoering op lokaal niveau heeft bijgedragen aan de problemen;

overwegende dat de problemen ertoe hebben geleid dat inburgeringsgeld niet is uitgegeven en bij gemeenten

een rentevoordeel is ontstaan en dat het VNG-bestuur voorstelt, dit in te zetten ter compensatie van de financiële problemen;

constaterende dat gemeenten contracten hebben gesloten met cursusaanbieders waarbij alle risico's bij de aanbieders werden gelegd;

spreekt uit dat alle gemeenten een derde deel van de financiële problematiek bij de cursusaanbieders voor hun rekening moeten nemen;

verzoekt de regering, deze gemeenten aan hun bestuurlijke medeverantwoordelijkheid te houden en zo nodig in te grijpen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Dijsselbloem, Dibi, Kamp en Van Toorenburg. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 26 (31143).

De heer **Madlener** (PVV): Voorzitter. Ik mag vandaag invallen voor de heer Fritsma. Ik doe dat met buitengewoon veel plezier. Inburgeren kan natuurlijk niet gebeuren als je mannen en vrouwen gaat scheiden bij de cursussen. Daarom wil ik de volgende motie indienen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat in Amsterdam aparte inburgeringscursussen voor mannen en vrouwen worden aangeboden omdat veel immigranten anders bij de cursussen wegblijven;

overwegende dat juist tijdens de inburgering vreemdelingen vertrouwd dienen te worden gemaakt met onze cultuur en onze samenleving, waarvan de gelijkheid van mannen en vrouwen een zeer belangrijk onderdeel vormt;

overwegende dat met gescheiden inburgering meteen het verkeerde signaal wordt afgegeven dat de Nederlandse samenleving zich aan moslims aanpast in plaats van andersom;

verzoekt de regering, te bewerkstelligen dat onmiddellijk een einde wordt gemaakt aan de schadelijke praktijk van gescheiden inburgeren,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Madlener en Fritsma. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 27 (31143).